

D V B I V M III. 
An doctrina S. Thom. contineat aliquos errores.

Autores Cathalogi propositionum dā-
 natarum per Scholam Parisiensem, qui
 cum tomo Magistri Sententiarum solet ire,
 non verentur asserere, in doctrina Theologi-
 ca S. Thomę multas esse propositiones here-
 ticas, erroneas: improprias, & malę onātes.
 Quod apertius dicunt in sententia lata con-
 tra Ioan. de Montefono, c. 1. & 3. vbi plures
 referūt, sed ignorātia, aut malitia, aut vtrāq;
 simul. Moderni Auctores Theologi, qui edide-
 runt nuper libellū sub titulo Memorialis ad
 Iudices veritatis, recitant in eo vndecim pro-
 positiones in Theologia S. Tho. repertas, quas
 dicunt esse per Ecclesiam repudiatas. Demū
 alij Scholastici, tam antiqui, quā recentes,
 interdum notant quasdam propositiones in
 libris S. Thomę, aut improbables, aut duras,
 aut in intelligibiles, & ideo relinquēdas. Nō
 recito nunc hascē propositiones, quia in pro-
 gressu huius operis erunt speciatim assumen-
 dę & examinandę & cum favore diuino ex-
 plicandę, ac defendendę, ad honorem S. Tho-
 mę, & in laudem Dei, atq; studentium vtili-
 tatem, vt conscripsit illas S. Doctor, teste
 Ioan. XXII. in Bulla Canonizationis eius.

Joann.
XXII.

Solum nunc animaduerto, pręfatos om-
 nes Theologos malę processisse in suis censu-
 ris. Primō, quia doctrina diuinitus infusa ne-
 quit continere vltos errores, aut falsitates, cū
 Deus nequeat esse Auctor errorum, vel falsi-
 tatum: sed doctrina S. Thomę tota, & quoad
 omnes suas assertiones, tam Theologicas, quā
 Philosophicas, est diuinitus infusa, vt Dub. II.
 manet probatum testimonijs Ecclesię. ergo
 nequit in se continere vltos errores, aut falsi-
 tates. Item doctrina vera in omnibus suis sen-
 tentijs, nequit aliquas continere propositi-
 ones erroneas, vel falsas: at doctrina S. Tho-
 mę, tam Theologica, quā Philosophica, est
 vera in omnibus suis assertionibus, vt osten-
 sum manet Dub. III. ex Ecclesię testimonijs:
 ergo nequit in se continere vltos errores, aut
 falsitates.

Clemens
VIII.

Accedat grauissimum, & apertissimum,
 atque irrefragabile testimonium Clementis
 VIII. in Epist. 2. ad Neapolit. pro S. Thoma
 in patronum assumpto, vbi ita scribit: *Hic si-*
quidem honor eius virtutibus, cum admirabili
doctrina coniunctis, iure optimo debetur: ac do-
ctrina quiaem testis est ingens librorum nume-
rus, quos ille breuissimo tempore, in omni serē dis-
ciplinariū genere, singulari ordine, ac mira pers-
picuitate, sine vltio prorsus errore conscripsit.
 Quid respondere possint aduersarij huic
 testimonio, ego non video, si loquamur de
 illis, qui erroneas propositiones, aut per Ec-
 clesiam repudiatas audent notare in doctrina
 S. Thomę Nam si omnes suos libros scripsit

S. Tho. sine vltio prorsus errore, vt ait Ponti-
 fex, quis Catholicorū, & Romani Pontificis
 auctoritatem, & testimonium, cū pietate sus-
 cipiens, audebit dicere, nōnullos errores, aut
 propositiones per Ecclesiam repudiatas, repe-
 riri in doctrina S. Tho? Sed neq; dicentes, pro-
 positiones tantū falsas extare in doctrina
 S. Tho. fugiunt vim, & pondus pręfati testi-
 monij, in quo Pontifex docet, sine vltio pror-
 sus errore scripsisse S. Tho. omnia sua Opus-
 cula. Nam ad excludendum omnem errorem,
 sufficiebat ei dicere, sine vltio errore scripsis-
 se: cur igitur adiecit *prorsus*, nisi vt exclude-
 ret etiā omnem falsitatem? Quare dixit, *sine*
vltio prorsus errore, vt ita significaret, in libris
 suis S. Thomam non scripsisse propositiones
 erroneas, nec etiā falsas, quę suo modo er-
 rores sunt, & ad errores reuocantur.

Rursus: si erroneas, aut falsas assertiones
 scripsit S. Thomas in suis libris, quomodo
 eis rigat totam sanctam Ecclesiam, vt dicunt
 Ioannes XXII. in Bulla Canonizationis, &
 Breuiarium Ordinis Prędicatorum per Cle-
 mentem VIII. approbatum in Officio Ca-
 nonico S. Thomę? Quomodo doctrina S.
 Thomę habet veritatem sententiarum, ita vt
 qui eam secutus est, nunquam inueniatur deuissse
 a tramite veritatis: qui verd illam impugnauit,
 semper fuerit de veritate suspectus, vt dixit In-
 nocentius VI. in Sermone S. Thomę? Aut quo-
 modo Clemens VI. in Bulla de Indulgentijs
 pro festo S. Thomę, potuit absolute dicere:

Ioann.
XXII.
Breuiar.
Ord. Prę-
dicator.

Inno. VI.

Clemens
VI.

ex cuius sapientia & doctrina scriptis & tra-
ctatibus, vniuersalis Ecclesia multiplicis vber-
tatis spiritualis fructum colligens, ipsius fructus
odore respicitur incessanter? Aut Urbanus V. in
Epist. ad Tolosan. quomodo potuit dicere:
Volumus, & tenore presentium vobis iniungi-
mus, vt doctrinam B. Thomę, tanquam veridi-
cam, & Catholicam scētēmini, & totis viribus
studeatis ampliare. Quomodo etiam Pius V.
in Bulla pro festo S. Thomę celebrando tā-
quam Doctoris Angelici asserit, doctrinam
S. Thomę esse certissimam regulam doctrinę
Christianę, quę sanctus Doctor apostolicam Ec-
clesiam infinitis confutatis haresibus illustra-
uit? Quomodo Clemens VIII. in Epistola 1. ad
Neapolitanos pro S. Thoma in patronum VIII.

Urban. V.

Pius V.

Clemens
VIII.

assumendo, cum vocat diuinę voluntatis inter-
 pretem? Nam propter doctrinam suam sic eū
 appellauit, quasi intendens dicere, Deum fuisse
 se vltum sancto Thoma scribente, & docen-
 te, tanquam interprete suę voluntatis, seu
 eorum mysteriorum diuinorum, quę vo-
 luit explicare Ecclesię suę. Aut quomodo
 Paulus V. in Epistola ad Neapolitanos pro
 festo S. Thomę celebrando dicere potuit:
Cuius scriptorum clypeo militans Ecclesia hæ-
reticorum tela feliciter eludit? Vel quomodo
Breuiarium Romanum habet illa verba:
Quidquid sciret, non tam studio, aut labore
suo peperisse, quam diuinitus traditum accepisse?

Paul. V.

Bre. Rom.